

SKAŁA

II NIEDZIELA ADWENTU

6 GRUDNIA 2015

33(289)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

ROK MIŁOSIERDZIA

Już za dwa dni, w Święto Niepokalanego Poczęcia NMP, rozpocznie się ogłoszony w marcu br. Rok Miłosierdzia. Potrwa on do 20 listopada 2016 roku, kiedy przypadać będzie Święto Chrystusa Króla Wszechświata. Choć nazywany też „Nadzwyczajnym”, ogłoszenie przez papieża szczególnego czasu łaski nie jest czymś nietypowym, a sama tradycja sięga Starego Testamentu.

WIZJA PIEKŁA WEDŁUG ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Św. Faustyna jest znana przede wszystkim jako głosicielka kultu Miłosierdzia Bożego i autorka „Dzienniczka”, w którym opisała swoje duchowe i mistyczne doświadczenia. Jednak „Dzienniczek” zawiera nie tylko orędzie o roli Miłosierdzia Bożego w życiu duchowym człowieka. Można w nim znaleźć również wizję piekła.

więcej na stronie 4

ŚWIĘTY CUDOTWÓRCA

Co roku sprawia ten sam cud – przywołuje na twarz dzieci radosny uśmiech. Na pamiętkę tego szczodrego człowieka dorośli przebierają się w jego szaty i obdarowują.

więcej na stronie 6

ŚP. KSIĄDZ FOLEJEWSKI

W dniu 22 września 2015 r. zmarł ks. Feliks Folejewski, znany i zasłużony duszpasterz i rekolekcyjista. Przeżył 81 lat, w tym 56 lat w kapłaństwie. Pracował m. in. u boku ks. kard. Stefana Wyszyńskiego, a w latach 1984 - 1989 był następcą ks. Jerzego Popiełuszki w duszpasterstwie ludzi pracy archidiecezji warszawskiej.

więcej na stronie 7

EWANGELIA NA CO DZIEŃ

6 grudnia 2015 - II Niedziela Adwentu

(Łk 3,1-6)

7 grudnia 2015 - poniedziałek

Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

(Łk 5,17-26)

Pewnego dnia, gdy Jezus nauczał, siedzieli przy tym faryzeusze i uczeni w Prawie, którzy przyszedli ze wszystkich miejscowości Galilei, Judei i Jerozolimy. A była w Nim moc Pańska, że mógł uzdrawiać. Wtem jacyś ludzie niosąc na łożu człowieka, który był sparaliżowany, starali się go wnieść i położyć przed Nim. Nie mogąc z powodu tłumu w żaden sposób go przynieść, wyszli na płaski dach i przez powałę spuścili go wraz z łożem w sam środek przed Jezusa. On widząc ich wiarę rzekł: Człowieku, odpuszczają ci się twoje grzechy. Na to uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli się zastanawiać i mówić. Któż On jest, że śmie mówić bluźnierstwa? Któż może odpuszczać grzechy prócz samego Boga? Lecz Jezus przejrzał ich myśli i rzekł do nich: Co za myśli nurtują w sercach waszych? Cóż jest łatwiej powiedzieć: Odpuszczają ci się twoje grzechy, czy powiedzieć: Wstań i chodź? Lecz abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów - rzekł do sparaliżowanego: Mówię ci, wstań, weź swoje łoże i idź do domu! I natychmiast wstał wobec nich, wziął łoże, na którym leżał, i poszedł do domu, wielbiąc Boga. Wtedy zdumienie ogarnęło wszystkich; wielbili Boga i pełni bojaźni mówili: przedziwne rzeczy widzieliśmy dzisiaj.

8 grudnia 2015 - wtorek

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia

Najświętszej Maryi Panny

(Łk 1,26-38)

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, . Ona zmieszła się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca. Na to Maryja rzekła do anioła: Jakże się to stanie, skoro nie znam męża? Anioł Jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego. Na to rzekła Maryja: Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa! Wtedy odszedł od Niej anioł.

9 grudnia 2015 - środa

(Mt 11,28-30)

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uciążcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

10 grudnia 2015 - czwartek

(Mt 11,11-15)

Jezus powiedział do tłumów: Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Lecz najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on. A od czasu Jana Chrzciciela aż dotąd królestwo niebieskie doznaje gwałtu i ludzie gwałtowni zdobywają je. Wszyscy bowiem Prorocy i Prawo prorokowali aż do Jana. A jeśli chcecie przyjąć, to on jest Eliaszem, który ma przyjść. Kto ma uszy, niechaj słucha!

11 grudnia 2015 - piątek

(Mt 11,16-19)

Jezus powiedział do tłumów: Z kim mam porównać to pokolenie? Podobne jest do przebywających na rynku dzieci, które przymawiają swym rówieśnikom: Przygrywaliśmy wam, a nie tańczyliście; biadaliśmy, a wyście nie zawodzili. Przyszedł bowiem Jan: nie jadł ani nie pił, a oni mówią: Zły duch go opętał. Przyszedł Syn Człowieczy: je i pije, a oni mówią: Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników. A jednak mądrość usprawiedliwiona jest przez swe czyny.

12 grudnia - sobota

(Mt 17,10-13)

Kiedy schodzili z góry, uczniowie zapytali Jezusa: Czemu uczeni w Piśmie twierdzą, że najpierw musi przyjść Eliasz? On odparł: Eliasz istotnie przyjdzie i naprawi wszystko. Lecz powiadam wam: Eliasz już przyszedł, a nie poznali go i postąpili z nim tak, jak chcieli. Tak i Syn Człowieczy będzie od nich cierpiął. Wtedy uczniowie zrozumieli, że mówił im o Janie Chrzcicielu.

OTO SŁOWO PANA:

„Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego; I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.” (Łk 3, 1 – 6)

Dzisiejszy fragment Ewangelii wskazuje na „Adwentowego Patrona”, którym jest święty Jan Chrzciciel, ostatni z proroków Starego Testamentu i bezpośredni świadek nadejścia Mesjasza. Początek rozważanego dziś tekstu umiejscawia Jana w historii zbawienia i określa czasoprzestrzeń jego funkcjonowania. Myślę, że jest to dosyć istotne dla wielu dzisiejszych sceptyków religijnych, aby pokazać i udowodnić, że Jan i idący zaraz za nim Jezus, nie przybyli z kosmosu, nie urwali się z przysłowiowej choinki, ale są autentycznymi historycznymi postaciami, żyjącymi w konkretnym czasie i warunkach dokładnie określonych w Ewangelii.

Jan Chrzciciel wypełnia na sobie zapowiedź cytowanego również dziś proroka Izajasza i jest Głosem wołającego na pustyni: *„Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego; każda dolina niech będzie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte niech staną się prostymi, a wyboiste drogami gładkimi. I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.”* Ten Głos wołającego na pustyni, to nawoływanie Jana do nawrócenia i zerwania z grzesznym życiem, to wezwanie do ciągłego, codziennego nawracania się, codziennego dokonywania wyboru pomiędzy łaską a słabością, służbą Bogu i życiem w Bogu i z Bogiem a niewiernością i grzechem – to jest wezwanie do stałej i systematycznej pracy nad sobą i swoim codziennym życiem w otwartości na Pana Boga i we współpracy z Jego mocą. To wypełnienie wskazanych przez Jana warunków mozolnej i codziennej pracy wewnętrznej doprowadzi nas do pełni łaski i Bożej obecności w naszym życiu. Dopiero wówczas, gdy podejmemy trud codziennego nawracania się wtedy wypełni się obietnica: *„I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże”*. Co daj Boże! / ks. Konrad.

TEMAT Z OKŁADKI

ŚWIĘTY ROK MIŁOSIERDZIA

JANUSZ MATKOWSKI

JUŻ ZA DWA DNI, W ŚWIĘTO NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP, ROZPOCZNIE SIĘ OGŁOSZONY W MARCU BR. ROK MIŁOSIERDZIA. POTRWA ON DO 20 LISTOPADA 2016 ROKU, KIEDY PRZYPADAĆ BĘDZIE ŚWIĘTO CHRYSYTA KRÓLA WSZECHŚWIATA. CHOĆ NAZYWANY TEŻ „NADZWYCZAJNYM”, OGŁOSZENIE PRZEZ PAPIEŻA SZCZEGÓLNEGO CZASU ŁASKI NIE JEST CZYMŚ NIETYPOWYM, A SAMA TRADYCJA SIĘGA STAREGO TESTAMENTU.

WKsiędze Kapłańskiej, napisanej w latach 1440-1400 przed Chrystusem, znajdujemy wyjaśnienie, czym jest Rok Jubileuszowy. Rok ów miał przede wszystkim wymiar ekonomiczny i oznaczał darowanie wszelkich długów. Pochodzenie słowa „jubileusz” tradycyjnie wywodzi się od hebrajskiego yobel, czyli „róg barani” (w rogi dęto bowiem ogłaszając początek uroczystości), aczkolwiek etymologia może być jeszcze starsza, nawet od praindoeuropejskiego *yu-, czyli „okrzyk radości”.

Dla Izraelitów liczba siedem miała specjalne znaczenie. Co siedem lat przypadała tzw. Szmita (rok szabatowy), kiedy ziemia miała leżeć odłogiem, a Rok Jubileuszowy wypadał raz na 50 lat, czyli po upływie siedem razy siedem lat (z różnych względów w dzisiejszych czasach Żydzi nie obchodzą Roku Jubileuszowego). I chociaż w prawie żydowskim obecny był zawsze aspekt teologiczny (także i tutaj: ziemia i wszystko co na niej rośnie, należy do Boga), u chrześcijan „darowanie długów” zostało zastąpione „darowaniem win”. W Kościele Katolickim po raz pierwszy Rok Jubileuszowy został ogłoszony w 1300 r., kolejny w 1350 r. W późniejszym czasie papieże skracali interwał do 33 lat, potem

do 25 lat. Było to motywowane między innymi tym, że jubileusze przypadające co 50 lat są zbyt rzadko, jak na przeciętną długość trwania ludzkiego życia. Należy też pamiętać o nieco innym podejściu do odpustów w średniowieczu. Każdorazowo Rok Miłosierdzia związany był z pielgrzymkami do Rzymu, w celu uzyskania darowania kary mąk czyścicowych za nieodpokutowane za życia grzechy. Oprócz wydatków związanych z podróżą należało też składać ofiary na rzecz kościołów wskazanych przez biskupa. Wydaje się, że chociaż tylko osoby zamożniejsze, szczególnie mieszczenie nieprzywiązani do prac polowych, mogli odbywać pielgrzymki, to i tak cieszyły się popularnością. „Spowodowało to [tzn. ruch pątniczy] pewne zakłócenia gospodarcze w skali całego kraju, ponieważ na ofiary wykupywano, będące wówczas w Prusach w masowym obiegu, floreny węgierskie (...)”. (za: Kwiatkowski, Stefan „Odpust jubileuszowy roku 1450 w państwie zakonnym w Prusach”. Komunikaty Mazursko-Warmińskie 1987 nr 3-4, 407-429).

Ostatnio „zwykły” jubileusz przypadł w 2000 roku. Ojciec Święty ma też możliwość ogłoszenia nadzwyczajnego jubileuszu. Skorzystał z tego m. in. Jan Paweł II, wyznaczając czas od 22 marca 1983

do 22 kwietnia 1984 Jubileuszowym Rokiem Odkupienia. Można powiedzieć, że jest to drugi Rok Odkupienia; pierwszy miał miejsce za pontyfikatu Piusa XI w latach 1933-1934.

Dzisiaj, zgodnie z listem Ojca Świętego Franciszka, aby skorzystać z łaski Nadzwyczajnego Roku Miłosierdzia, należy odbyć pielgrzymkę do jednej z czterech bazylik papieskich w Rzymie (św. Piotra, św. Jana na Lateranie, św. Pawła za Murami i św. Matki Bożej Większej), ale wystarczy też peregrynacja do Drzwi Świętych otwartych w każdej katedrze i w kościołach wyznaczonych przez biskupa diecezjalnego. Pielgrzymka ma być znakiem szczerzej chęci nawrócenia, zaś towarzyszyć jej musi sakrament pojednania, Msza św. oraz refleksja nad miłosierdziem. Konieczne jest też wyznanie wiary i, jak pisze papież Franciszek „modlitwa za mnie oraz w intencjach, które noszę w sercu dla dobra Kościoła i całego świata.” Osoby chore, starsze i samotne, które nie są w stanie nawet wyjść z domu, powinny „z wiarą i radosną nadzieją przeżywać ten moment próby, poprzez przyjęcie Komunii św. lub uczestniczenie we Mszy św. i w modlitwie wspólnotowej, również za pośrednictwem różnych środków przekazu”.

WIZJA PIEKŁA WEDŁUG ŚW. FAUSTYNY

ROMAN ŁUKASIK

ŚW. FAUSTYNA JEST ZNANA PRZED WSZYSTKIM JAKO GŁOSICIELKA KULTU MIŁOSIERDZIA BOŻEGO I AUTORKA „DZIENNICZKA”, W KTÓRYM OPISAŁA SVOJE DUCHOWE I MISTYCZNE DOŚWIADCZENIA. JEDNAK „DZIENNICZEK” ZAWIERA NIE TYLKO O ROLI MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W ŻYCIU DUCHOWYM CZŁOWIEKA. MOŻNA W NIM ZNALEŹĆ RÓWNIŻ WIZJĘ PIEKŁA, OTRZYMANĄ PRZEZ SIOSTRĘ FAUSTYNĘ W TRAKCIE JEJ WIDZEŃ.

Piekiełko jest miejscem wiecznej męki dla ludzi, którzy zesłali z tego świata w grzechu ciężkim. Jest to prawda naszej wiary, która jest przypominana w Piśmie Świętym. Sam Jezus wiele razy mówił o piekle i przestrzegał przed nim. Świadczy o tym chociażby przypowieść o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31). W swoim nauczaniu Jezus przywiązuje jednak większą wagę do sprawy utraty życia wiecznego, do rozstania się z Nim, niż do opisu piekła na podstawie danych tamtego środowiska. Niemniej jednak w Piśmie Świętym piekło zostało przedstawione jako kara wieczna (Mt 5, 22), jako miejsce, gdzie „robak nie umiera, a ogień nie gaśnie” (Mk 9, 43), czy też jako otchłań, gdzie „będzie płacz i zgrzytanie zębów” (Mt. 8, 12).

Przejmująca wizja piekła została również opisana w „Dzienniczku” w następujących słowach: „Dziś byłam w przepaściach piekła, wprowadzona przez anioła. Jest to miejsce wielkiej kaźni, jakież jest obszar jego strasznie wielki. Rodzaje mąk, które widziałam: pierwszą męką, która stanowi piekło, jest utrata Boga; drugie – ustawiczny wyrzut sumienia; trzecie – nigdy się już ten los nie zmieni; czwartą męką – jest ogień, który będzie przenikał duszę, ale nie zniszczy jej, jest to straszna męka, jest to ogień czysto duchowy, zapalony gniewem Bożym; piątą męką – jest ustawiczna ciemność, straszny zapach duszący, a chociaż jest ciemność, widzą

się wzajemnie szatani i potępione dusze, i widzą wszystko zło innych i swoje; szósta męka – jest ustawiczne towarzystwo szatana; siódma męka – jest straszna rozpacz, nienawiść Boga, złorzeczenia, przekleństwa, bluźnierstwa. Są to męki, które wszyscy potępieni cierpią razem, ale to jest nie koniec mąk. Są męki dla dusz poszczególne, które są mękami zmysłów; każda dusza, czym grzeszyła, tym jest dręczona w straszny i nie do opisanego sposób. Są straszne lochy, otchłanie kaźni, gdzie jedna męka odróżnia się od drugiej; umarłabym na ten widok tych strasznych mąk, gdyby mnie nie utrzymywała wszechmoc Boża. Niech grzesznik wie, jakim zmysłem grzeszy, takim dręczony będzie przez wieczność całą” (Dz. 741).

Siostra Faustyna wyjaśnia też w „Dzienniczku”, dlaczego w ogóle pisze o piekle. Czyni to w następujących słowach: „Piszę o tym z rozkazu Bożego, aby żadna dusza nie wymawiała się, że nie ma piekła, albo tym, że nikt tam nie był i nie wie, jako tam jest. Ja, siostra Faustyna, z rozkazu Bożego byłam w przepaściach piekła na to, aby mówić duszom i świadczyć, że piekło jest. O tym teraz mówić nie mogę, mam rozkaz od Boga, abym to zostawiła na piśmie. Szatani mieli do mnie wielką nienawiść, ale z rozkazu Bożego, musieli mi być posłuszni. To, co napisała, jest słabym cieniem rzeczy, które widziałam. Jedno zauważyłam, że tam jest najwięcej

dusz, które nie dowierzały, że jest piekło. Kiedy przyszedłam do siebie, nie mogłam ochłonąć z przerażenia, jak strasznie tam cierpią dusze, toteż jeszcze się gorącej modłę o nawrócenie grzeszników, ustawicznie wzywam miłosierdzia Bożego dla nich. O mój Jezu, wołę do końca świata konać w największych katuszach, aniżeli bym miała Cię obrazić najmniejszym grzechem” (Dz. 741).

Teologowie badający pisma siostry Faustyny w trakcie jej procesu beatyfikacyjnego stwierdzili, że jej wizja potwierdza niezmienną naukę Kościoła o istnieniu piekła i karze wiecznego potępienia, wyrażoną w Piśmie Świętym, czy też w dziełach Ojców Kościoła. Jednakże warto podkreślić, że Kościół nigdy nie uznał oficjalnie żadnej osoby za potępioną, czyli znajdującą się na wieki w piekle. Kościół bowiem uznaje, że nie ma takich kompetencji. Może rozpoznać wolę Bożą w odniesieniu do świętych lub błogosławionych, ale nie ma narzędzi, by rozeznać losy potępionych.

W nauczaniu Kościoła o wiele częściej można spotkać treści dające ludziom nadzieję niż przedstawiające perspektywę piekielnych męczarni. Jednak warto pamiętać, że wezwania do nawrócenia i szukania ratunku w Miłosierdziu Bożym wynikają właśnie z powodu groźby zatracenia na wieki swej duszy.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA O ŻYCIU SPOŁECZNYM

PAPIESKA EKOLOGIA. CZĘŚĆ II

MACIEJ BIAŁECKI, MACIEJ@BIALECKI.NET.PL

Troska o środowisko naturalne wynika z filaru katolickiej nauki społecznej, jakim jest zasada godności osoby ludzkiej. Ojciec Święty Franciszek w swojej ekologicznej encyklice «Laudato si'», zwanej „zieloną”, odwołuje się do niej wielokrotnie. „Mogąc odpowiedzialnie korzystać z rzeczy, jesteśmy też wezwani do uznania, że inne istoty żywe mają właściwą sobie wartość wobec Boga [...]. Właśnie ze względu na swoją wyjątkową godność

ność na planecie i powstrzymać go od ingerencji wszelkiego rodzaju.” Franciszek opisał ich z ironią: „różni specjaliści, osoby opiniotwórcze, środki przekazu i ośrodki władzy [...] żyją i dumają w luksusowych warunkach, które są poza zasięgiem większej części ludności świata. Ten brak fizycznego kontaktu i spotkania, któremu nieraz towarzyszy dezintegracja naszych miast, sprzyja znieczulaniu sumień i ignorowaniu części rzeczywistości w stronniczych

tylko wskazując na globalne niesprawiedliwości, ale i na ich potencjalne dalsze skutki: „Można przewidywać, że wobec wyczerpywania się niektórych zasobów dojdzie do stworzenia korzystnego scenariusza dla nowych wojen, maskowanych szlachetnymi roszczeniami. Wojna zawsze powoduje poważne szkody dla środowiska naturalnego oraz bogactwa kulturowego narodów, a zagrożenia się potęgują, gdy pomyślimy o energii jądrowej i broni biologicznej. [...] Od polityki wymaga się większej uwagi, by zapobiegać i eliminować przyczyny, które mogą prowadzić do nowych konfliktów. A jednak to władza związana z finansami najbardziej przeciwstawia się temu wysiłkowi, a projekty polityczne często nie są dalekowzroczone.”

„Ze względu na swoją wyjątkową godność i fakt obdarzenia inteligencją człowiek jest wezwany do poszanowania stworzenia wraz z rządzącymi nim prawami.”

i fakt obdarzenia inteligencją człowiek jest wezwany do poszanowania stworzenia wraz z rządzącymi nim prawami” (wszystkie cytaty z «Laudato si'»). Z godności osoby ludzkiej wypływają zatem zarówno obowiązki, jak i prawa dotyczące środowiska człowieka.

Obowiązki wynikają z zagrożeń stojących przed ludzkością, wskazanych w I rozdziale encykliki (i w pierwszej części tego tekstu: „Skała” nr 31 z 22 listopada 2015 r.). Światowa dyskusja o zagrożeniach toczy się pomiędzy dwiema skrajnościami. Pierwsza obejmuje tych, którzy „za wszelką cenę podtrzymują mit postępu i twierdzą, że problemy środowiskowe rozwiążą się po prostu poprzez zastosowanie nowych technik, bez rozważań etycznych ani dogłębnych zmian.” Zwolennikom ślepego rozwoju zawdzięczamy dotychczasowe skutki zagrożeń, szczególnie przyrostu zanieczyszczeń i odpadów, zmian klimatycznych, deficytu wody i zatracenia różnorodności biologicznej.

Druga skrajność to pewien rodzaj ekologów - ci, którzy „twierdzą, że rodzaj ludzki, ze wszystkimi jego ingerencjami, może być jedynie zagrożeniem i szkodzą globalnemu ekosystemowi, dlatego trzeba ograniczyć jego obec-

ność na planecie i powstrzymać go od ingerencji wszelkiego rodzaju.” Franciszek opisał ich z ironią: „różni specjaliści, osoby opiniotwórcze, środki przekazu i ośrodki władzy [...] żyją i dumają w luksusowych warunkach, które są poza zasięgiem większej części ludności świata. Ten brak fizycznego kontaktu i spotkania, któremu nieraz towarzyszy dezintegracja naszych miast, sprzyja znieczulaniu sumień i ignorowaniu części rzeczywistości w stronniczych

„Degradacja środowiska przyrodniczego i ludzkiego oraz degradacja etyczna są ze sobą ściśle powiązane.”

analizach. Czasem współlistnieje to z językiem ekologicznym. Jednakże nie możemy dziś nie uznać, że prawdziwe podejście ekologiczne zawsze staje się podejściem społecznym, które musi włączyć sprawiedliwość w dyskusje o środowisku, aby usłyszeć zarówno wołanie ziemi, jak i krzyk biednych.”

Prawo do środowiska naturalnego i jego zasobów jest notorycznie łamane, a nawet negowane. Dotyczy to szczególnie osób ubogich i wykluczonych. W debatach o ochronie środowiska „ich problemy są poruszane jako dodatek, jako kwestia, którą się dodaje niemal z obowiązku lub w sposób marginalny”. Wykluczenie, pozbawienie prawa do środowiska obejmuje nie tylko osoby, ale i państwa, a nawet kontynenty. „Istnieje bowiem prawdziwy «dług ekologiczny», w szczególności między Północą a Południem, związany z mającym konsekwencje w dziedzinie ekologii brakiem równowagi handlowej oraz z nieproporcjonalnym wykorzystywaniem zasobów naturalnych, jakiego niektóre kraje dopuszczały się w dziejach” - pisze Ojciec Święty, nie

Franciszek bardzo mocno stawia tezę, że troska o środowisko ma wymiar etyczny. „Degradacja środowiska przyrodniczego i ludzkiego oraz degradacja etyczna są ze sobą ściśle

powiązane. Wielu powie, że nie ma świadomości dokonywania działań moralnie złych, bo stałe niszczenie odbiera nam odwagę, by zdać sobie sprawę z rzeczywistości świata ograniczonego i nieodnawialnego.” Nauczanie Kościoła jest jednak zawsze oparte na nadziei: „Nadzieja zachęca nas do uznania, że zawsze jest wyjście, że zawsze możemy zmienić kurs, że zawsze możemy coś uczynić dla rozwiązania problemów. Pojawiają się widoczne przejawy dochodzenia do punktu zwrotnego, ze względu na szybkość zmian i degradacji, które przejawiają się zarówno w regionalnych klęskach żywiołowych, jak i w kryzysie społecznym, a nawet finansowym, biorąc pod uwagę, że problemów świata nie można analizować i wyjaśniać w izolacji.”

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

ŚWIĘTY CUDOTWÓRCA

JOANNA MATKOWSKA

CO ROKU SPRAWIA TEN SAM CUD – PRZYWOŁUJE NA TWARZ DZIECI RADOSNY UŚMIECH. NA PAMIĄTKĘ TEGO SZCZODREGO CZŁOWIEKA DOROŚLI PRZEBIERAJĄ SIĘ W JEGO SZATY I OBDAROWUJĄ DZIECI PREZENTAMI I SŁODYCZAMI. Z DZIECIŃSTWA PAMIĘTAM, ŻE ŚWIĘTY MIKOŁAJ NIE NOSIŁ CZERWONEGO WDZIANKA TYLKO PIĘKNY STRÓJ LITURGICZNY.

Mimo jego olbrzymiej popularności niewiele o nim wiemy. Urodził się w Patras w Grecji ok. 270 roku. Był jedynakiem, wyproszonym przez zamożnych rodziców gorącymi modlitwami. Od dziecka wyróżniał się nie tylko pobożnością, ale sporą wrażliwością na potrzebujących pomocy bliźnich. Spadek po rodzicach rozdał. Legenda mówi, że aby ułatwić zamążpójście trzem córkom ubożego szlachcica, podrzucił im skrycie sakiewki z pieniędzmi. O tym wydarzeniu wspomina Dante w „Boskiej komedii”.

Kiedy został wybrany na biskupa miasta Miry (obecnie Demre w południowej Turcji), zjednał sobie

wiernych nie tylko wyjątkową gorliwością w pełnieniu obowiązków pasterskich, ale pomocą materialną. Udał się w podróż do Konstantynopola, aby u cesarza Konstancyntyna I uzyskać ulaskawienie od wyroku kary śmierci dla trzech młodzieńców z Miry. Uratował modlitwą rybaków od niechybnego utonięcia w czasie gwałtownej burzy. W czasie zarazy opiekował się chorymi. Według legendy Mikołaj wskrzesił trzech ludzi, zamordowanych w złości przez hotelarza za to, że nie mogli mu zapłacić należności. Święty Grzegorz I Wielki w żywocie tego świętego podaje, że w czasie prześladowania, jakie wybuchło za cesarza Dioklecjana i Maksymiliana na początku IV w.,

Mikołaj został uwięziony. Uwolnił go dopiero edykt mediolański w roku 313. Biskup Mikołaj uczestniczył także w pierwszym soborze powszechnym w Nicei w 325 roku.

Mikołaj zmarł 6 grudnia między rokiem 345 a 352. Jego ciało zostało pochowane ze czcią w Mirze, gdzie przetrwało do roku 1087. Dnia 9 maja 1087 roku zostało przewiezione do włoskiego miasta Bari. 29 września 1089 roku papież bł. Urban II uroczystie poświęcił jego grobowiec w bazylice wystawionej ku jego czci.

Najstarsze ślady kultu świętego Mikołaja datowane są na wiek VI, kiedy to cesarz Justynian wystawił mu w Konstantynopolu jedną z najwspanialszych bazylik. Cesarz

Bazyli Macedończyk w następnym wieku w samym pałacu cesarskim wystawił kaplicę ku jego czci. Do Miry udawały się liczne pielgrzymki. W Rzymie liczba kościołów świętego Mikołaja doszła do kilkunastu. W całym chrześcijańskim świecie ten święty miał tak wiele świątyń, że pewien pisarz średniowieczny napisał: „Gdybym miał tysiąc ust i tysiąc języków, nie byłbym zdolny zliczyć wszystkich kościołów, wzniesionych ku jego czci”. W XIII wieku pojawił się zwyczaj rozdawania w szkołach pod patronatem świętego Mikołaja stypendiów i zapomóg.

W Polsce kult był silny. Dzisiaj pod jego wezwaniem jest aż 327 kościołów. Do najokazalszych należą kościoły w Gdańsku i w Elblągu. Ołtarzy Mikołaj posiada znacznie więcej, a figur i obrazów ponad tysiąc. Zaliczany był do Czternastu Orędowników. Zanim jego miejsce zajął święty Antoni Padewski, święty Mikołaj był wzywany we wszystkich naglących potrzebach.

Święty Mikołaj jest patronem Grecji, Rusi, Antwerpii, Berlina, Miry, Moskwy, Nowogrodu; bednarzy, cukierników, dzieci, flisaków, jeńców, kupców, marynarzy, młynarzy, notariuszy, panien, piekarzy, pielgrzymów, piwowarów, podróżnych, rybaków, sędziów, studentów, więźniów, żeglarzy.

W ikonografii Mikołaj przedstawiany jest w stroju biskupa rytu łacińskiego lub greckiego. Jego atrybutami są: anioł, anioł z mitrą, chleb, troje dzieci lub młodzieńców w cebrzyku, trzy jabłka, trzy złote kule na księdze lub w dłoni (posąg, jaki według legendy podarował biednym pannom), pastorał, księga, kotwica, sakiewka z pieniędzmi, trzy sakiewki, okręt, worek prezentów.

CZŁOWIEK NUMERU

KS. FELIKS FOLEJEWSKI

ROMAN ŁUKASIK

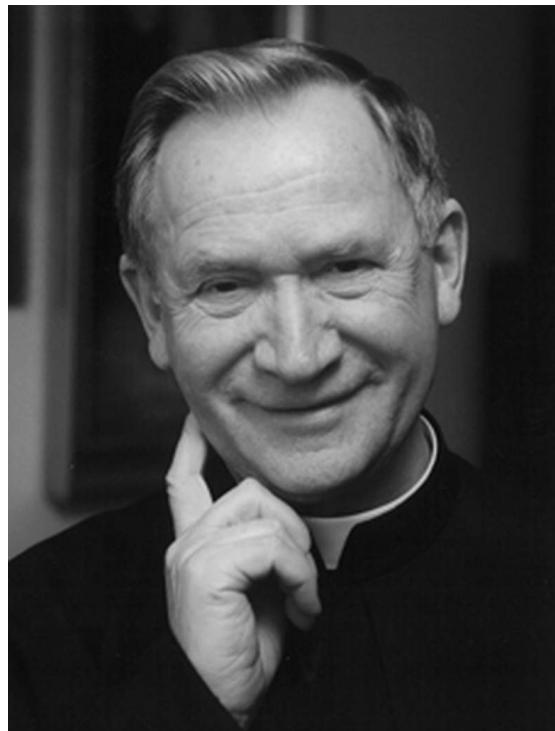
W DNIU 22 WRZEŚNIA 2015 R. ZMARŁ KS. FELIKS FOLEJEWSKI, ZNANY I ZASŁUŻONY DUSZPASTERZ I REKOLEKCYJONISTA. PRZEŻYŁ 81 LAT, W TYM 56 LAT W KAPŁAŃSTWIE ORAZ 63 LATA W STOWARZYSZENIU APOSTOLSTWA KATOLICKIEGO (PALLOTYNI). PRACOWAŁ M. IN. U BOKU KS. KARD. STEFANA WYSZYŃSKIEGO, A W LATACH 1984 - 1989 BYŁ NASTĘPCĄ KS. JERZEGO POPIEŁUSZKI W DUSZPASTERSTWIE LUDZI PRACY ARCHIDIECEZJI WARSZAWSKIEJ.

Ksiądz Folejewski urodził się 4 lipca 1934 r. w Suwałkach. Jako 14-latek wstąpił do Małego Seminarium Duchownego w Wadowicach na Kopcu. W tym miejscu poznał orędzie miłosierdzia Bożego, które stało się inspiracją dla jego pracy apostołskiej. W seminarium zetknął się też z ludźmi, którzy propagowali prawdę o Bożym Miłosierdziu.

W 1952 r. rozpoczął nowicjat w Otwocku. Święcenia kapłańskie przyjął w Ołtarzewie 11 czerwca 1959 r. Po święceniach przez rok pracował w Gdańsku. Podczas studiów na KUL-u spotkał apostołów Miłosierdzia Bożego: ks. Stanisława Wierzbickiego i ks. Michała Sopoćko, spowiednika s. Faustyny. Miał też okazję poznać jej rodzoną siostrę i brata.

Od 1964 r. prowadził wykłady teologii dogmatycznej w seminarium w Ołtarzewie i podejmował prace duszpastersko-rekolekcyjne w seminariach duchownych, domach zakonnych, wspólnotach i parafiach, zarówno w Polsce, jak i za granicą. Prowadził bardzo aktywną działalność duszpasterską i rekolekcyjną, był także ojcem duchownym seminarium księży pallotyńców w Ołtarzewie.

W sierpniu 1966 r. został przeniesiony do Warszawy i rozpoczął pracę w duszpasterstwie Ruchu Apostolskim „Rodzina Rodzin”, która stała się jego pasją życia. W latach 1978-80 sprawował obowiązki ojca duchownego w seminarium w Ołtarzewie. W 1980 przeszedł pierwszy zawał serca. Od 1982 r. pełnił funkcję zastępcy redaktora naczelnego pallotyńskiego czasopisma „Królowa Apostołów”. Spieszył z pomocą pasterską młodemu małżeństwu na terenie Warszawy i był

spowiednikiem kleryków w Ołtarzewie. Kolejny zawał przeszedł w 1982 r.

W okresie stanu wojennego i po jego odwołaniu kolportował wydawnictwa podziemne, a w latach 1982-89 współorganizował patriotyczne uroczystości. Był następcą bł. Jerzego Popiełuszki w duszpasterstwie ludzi pracy archidiecezji warszawskiej w latach 1984-89 i organizował spotkania ludzi „Środowisk Pracy” na Jasnej Górze. Spełniał też obowiązki duszpasterskie przy kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu.

Przez trzy kadencje wchodził w skład Komisji Episkopatu ds. Duchowieństwa oraz należał do Komisji Przygotowawczej do II Polskiego Synodu Plenarnego, który miał miejsce w latach 1991-99. Był długoletnim pielgrzymem Warszawskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę. W 2009 r. napisał dwie książki, zatytułowane „Dziękuję...” i „Wszystko jest darem”. Był również autorem licznych

publikacji w różnych czasopismach i biuletynach.

Lekarze ostrzegali go, że nie będzie żył, jeśli nie zrobią mu przeszczepu serca. Nie zdecydował się na to, zaufał Bożemu Miłosierdziu. Pewnego dnia usłyszał bowiem w swoim sercu słowa: „Twój przeszczep będzie miał na imię: Jezu, ufam Tobie”. Od tamtego czasu minęło wiele lat. Badania cały czas wskazywały, że ks. Feliks Folejewski miał zniszczone serce, a główne jego tętnice były niedrożne. Lekarze nie rozumieli, jak takie serce może działać. „A ja wiem, że to cud. Mam wielkiego orędownika w Niebie – bł. ks. Jerzego Popiełuszkę, a Boże Miłosierdzie jest nieskończone” – wyjaśniał kapłan.

Pomimo choroby nie zwolnił tempa życia i duszpasterstwa. W ostatnich latach był współkoncelebransem Mszy świętych, odprawianych w archikatedrze warszawskiej w intencji ofiar tragedii smoleńskiej, w trakcie których wygłosił kilka homilii. Wystąpił również w filmie dokumentalnym „Tajemnica tajemnic”, w którym dał świadectwo na temat kard. Stefana Wyszyńskiego.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w dniu 26 września 2015 r. pod przewodnictwem abpa Henryka Hosera. Po ich zakończeniu ciało księdza zostało złożone do grobu w kwaterze pallotyńskiej na Cmentarzu Bródnowskim.

Ksiądz Feliks Folejewski zwany był warszawskim apostołem Bożego Miłosierdzia. Swoim życiem głosił orędzie o Bożym Miłosierdziu i propagował kult Bożego Miłosierdzia. Nieraz wspominał, że jego życie jest „cudem Bożego Miłosierdzia”. Zawsze, kiedy odbierał telefon, mówił: „Jezu, ufam Tobie”. Również pytany o zdrowie, odpowiadał „Jezu, ufam Tobie”. I takie było jego życie, pełne zawierzenia i miłosierdzia oraz wypełnione działaniem.

Z HISTORII PARAFII

25 – 28 maja 2006 Podróż apostolska papieża Benedykta XVI do Polski

Benedykt XVI przyleciał do Warszawy w czwartek 25 maja 2006. Dużo mówił po polsku. Ujął tym wszystkich Polaków. Z reguły rozpoczynał przemówienie a potem Jego tekst (lub homilię) odczytywał bp Piotr Libera. Warszawiacy mogli powitać Go na trasie przejazdu.

O godz. 12.30 odbyło się spotkanie z duchowieństwem w katedrze św. Jana. Po południu papież złożył wizytę prezydentowi RP Lechowi Kaczyńskiemu, a potem udał się na spotkanie ekumeniczne w kościele luteranckim Świętej Trójcy na pl. Małachowskiego.

W piątek większość warszawiaków miała wolne. Już od godz. 5.00 wszyscy dążyli na pl. Marszałka Piłsudskiego i okoliczne ulice, gdzie były ustawione telebimy. Było zimno, prawie cały czas padało (dopiero podczas komunii św. wyjrzało słońce).

Program pielgrzymki obejmował także Częstochowę, Kraków, Wadowice, Kalwarię Zebrzydowską, Łagiewniki i Oświęcim.

12 czerwca 2006

Prymas Polski zaprasza wiernych archidiecezji warszawskiej na dziękczynienie za 25 lat kierowania przez niego archidiecezją warszawską i ujawnia, że kończy już sprawowanie tej funkcji. Msza dziękczynna odbędzie się w najbliższą niedzielę 18 czerwca w kościele Wniebowstąpienia Pańskiego na Ursynowie. Kard. Glemp koronuje podczas niej obraz Matki Bożej Ursynowskiej zwanej Wytrwale Szukającą.

W specjalnym słowie do mieszkańców archidiecezji Prymas informuje, że „dobiegają końca dni mojego posługiwania w Archidiecezji Warszawskiej naznaczone przez Stolicę Apostolską”. Dalej ujawnia, że modli się o „rychłe przybycie nowego arcybiskupa do naszej archidiecezji, aby dalej prowadził Lud Boży Stolicy do uświęcenia według woli i planów Opatrzności Bożej”.

Kard. Glemp zapowiada, że w czasie Mszy koronacyjnej będzie się modlił wraz z wiernymi o beatyfikację sługi Bożego Prymasa Stefana Wyszyńskiego oraz sługi Bożego Jana Pawła II jak i osobiście dziękował Bogu za 50. lat kapłaństwa, które minęło 25 maja br., dwuletnią posługę biskupią w diecezji warmińskiej i za 25 lat posługi prymasowskiej, które mija 7 lipca br. Ponadto chce także podziękować za kierowanie przez 10 lat archidiecezją gnieźnieńską, przewodniczenie przez 23. lata Konferencji Episkopatu Polski i nawiedzenie ważniejszych polonijnych ośrodków katolickich na całym świecie. (KAI).

czwartek 15 czerwca 2006 Uroczystość Bożego Ciała.

Uroczystość ta dla nas ludzi wierzących jest szczególną okazją, abyśmy Bogu okazali publicznie naszą wdzięczność za dar Eucharystii. Niech święto to będzie dla nas dniem wielkiej manifestacji wiary. Zachęcamy do dekorowania okien naszych mieszkań nie tylko na trasie procesji. W naszym kościele tego dnia Msze św. będą odprawione o godz.: 7.00, 8.30, 10.00 i 18.00. Po Mszy o godz. 10.00 wyruszy procesja do 4 ołtarzy, które będą usytuowane: pierwszy - na bloku przy ul Bolkowskiej 10 („BÓG JEST MIŁOŚCIĄ”), drugi - na pasie zieleni przy placu zabaw między blokami Kazubów 2 a Łagowską 3 (z narysowaną tęczą i napisem „NOWE PRZYMIERZE”), trzeci - przy ul. Szlifierskiej na wprost parkingu osiedlowego (z wizerunkiem Matki Bożej Trybunalskiej z nałożonymi koronami papieskimi i napisem „TYŚ CHLUBĄ NASZEGO NARODU”) i czwarty - na placu po spalonym kościele (z wizerunkiem Ducha Świętego).

Od czwartku 15 czerwca do czwartku 22 czerwca trwać będzie Oktawa Bożego Ciała. Codziennie przez ten czas po Mszy św. wieczornej śpiewać będziemy Nieszpory o Najświętszym Sakramencie.

SKŁON GŁOWY

Gest ten wyraża cześć i szacunek wobec osoby lub jej znaku.

Wykonuje się ten gest wymawiając imiona trzech osób Boskich, imię Jezusa, Najświętszej Maryi Panny i świętego, na które-

go cześć odprawia się Mszę św., wskazany jest taki gest przed czynnością liturgiczną i po jej zakończeniu, a także w momencie przyjęcia błogosławieństwa.

ZNAK KRZYŻA

Znak ten należy do najczęściej wykonywanych znaków religijnych, tak w liturgii, jak i poza nią. Jest to znaczenie się chrześcijanina chwalebny krzyżem naszego Pana Jezusa Chrystusa. Jest wyznaniem wiary w Boga, który dokonał dzieła zbawienia przez krzyż Jezusa Chrystusa. Należy więc spełniać ten znak z najwyższą czcią i w skupieniu.

Znak ten wykonuje się przy wchodzeniu do kościoła z użyciem wody święconej, w

czasie sprawowania Eucharystii przy rozpoczęciu celebracji, kiedy ma miejsce pokropienie wodą święconą, kiedy przyjmujemy błogosławieństwo na zakończenie Eucharystii, można go uczynić, kiedy przyjmujemy błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem, przy wychodzeniu z kościoła z użyciem wody święconej.

Dla żydów znak ten był hańbą, dla Rzymian głuportą, natomiast dla chrześcijan jest on chlubą. Jest to znak naszego zbawienia, więc powinniśmy czynić go wyraźnie, nie wstydząc się.

SZLAKIEM SANKTUARIÓW EUROPY

Parafia organizuje autokarową pielgrzymkę szlakiem sanktuariów Europy w terminie **2 – 20 kwietnia 2016** roku. Koszt 3890 zł.

W planach nawiedzenia są następujące miejsca: Wenecja, Padwa, Werona, Turyn, La Salette, Awinion, Lourdes, Limpast, Santiago de Compostela, Fatima, Lizbona, Toledo, Madryt, Saragossa, Montserrat, Barcelona, Lyon, Ars, Berno, Einsiedeln, Lucerna, Liechtenstein, Salzburg, Wiedeń.

Bliższe informacje i dokładny plan pielgrzymki będzie dostępny niebawem.

SYMBOLIKA WIEŃCA ADWENTOWEGO

Wieniec adwentowy ma bardzo ciekawą symbolikę. Świece ustawione są w formie koła. Kształt ten oznacza, że Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca. Koło sporządzone jest z gałęzi roślin wiecznie zielonych, czyli przeważnie z drzew iglastych – sosny czy świerku. Ma to oznaczać życie wieczne, jakie daje nam Jezus Chrystus. Samo zapalanie świeczek wiąże się z tym, że Zbawiciel sam nazywał siebie „światłością świata”. Mówi o tym Ewangelia wg św. Jana: Jam jest światłość świata, kto idzie za mną, nie chodzi w ciemnościach, ale będzie miał światłość żywota (J. 8,12).

Świece zapalane są po kolei rozpoczynając każdy nowy tydzień adwentu i mają również określone znaczenie:

Pierwsza świeca to tzw. świeca pokoju - symbolizuje nieposłuszeństwo pierwszych rodziców i boskie przebaczenie.

Druga świeca to świeca wiary - oznacza wiarę patriarchów Izraela jako wdzięczność za dar postaci Ziemi Obiecanej

(nazywa się ją również świecą Betlejem, aby przypomnieć nam, że Bóg objawił się w skromnej postaci małego dziecka).

Świeca trzecia to świeca miłości - związana z radością króla Dawida, który celebrował przymierze z Jahwe, (nazywana też świecą pasterzy, oznaczająca radość z faktu, że minęła już ponad połowa adwentu).

Czwarta jest świecą nadziei. Uznaje się ją za symbol nauczania proroków, wieszczących rychłe przyjście Jezusa (część źródeł nazywa ją świecą aniołów, przypominającą o pokoju i przekazywanej przez niebieskich posłanników dobrej nowinie).

Każda z roślin także ma swoją symbolikę. Laur to zwycięstwo nad prześladowaniem i cierpieniem; sosna, ostrokrzew i cis: nieśmiertelność; cedr: siła, uzdrowienie. Kłujące gałązki ostrokrzewu mają się kojarzyć z koroną cierniową.

Wieniec adwentowy jako całość to oznaka zwycięstwa, godności królewskiej oraz hołd składany Chrystusowi Zbawcy.

(<http://parafia.brzeszcze.pl/aktualnosci/wieniec-adwentowy-historia-i-symbolika/>)

MAŁE CO NIECO

HEKELE - MIĘDZY PASTĄ A SAŁATKĄ

W PIĄTEK ŚWIĘTOWALIŚMY BARBÓRKĘ, DLATEGO DZIŚ PROONUJĘ HEKELE - JEDNĄ Z TRADYCYJNYCH ŚLĄSKICH POTRAW. A CZYM WŁAŚCIWIE JEST HEKELE? CZYMŚ POMIĘDZY PASTĄ KANAPKOWĄ A SAŁATKĄ. HEKELE NAJCZĘŚCIEJ PODAJE SIĘ NA CHLEBIE, STĄD PORÓWNANIE DO PASTY, ALE SKŁADNIKI SĄ POKROJONE W WIĘKSZE KAWAŁKI, BARDZIEJ JAK W SAŁATCE.

Z HEKELE JEST TROCHĘ JAK Z BIGOSEM: WIADOMO, Z CZEGO SIĘ ROBI, A I TAK KAŻDA GOSPODYNI MA SWÓJ SPRAWDZONY PRZEPIS Z SOBIE TYLKO ZNANYMI PROPORCJAMI SKŁADNIKÓW. ZAWSZE JEDNAK SMAKUJE WYŚMIENICIE!

Składniki: 250 g solonych śledzi, 2 jajka na twardo, 1 cebula, 1 duży ogórek kiszony (lub 2 mniejsze), 1 łyżka musztardy, pieprz

Śledzie moczyć w wodzie przez 2-3 godz., zmieniając co jakiś czas wodę. Następnie dokładnie odsączyć, osuszyć i pokroić w drobną kostkę. Pozostałe składniki także pokroić na podobnej wielkości kawałki. Dodać musztardę i całość delikatnie wymieszać. Doprawić do smaku pieprzem. Składniki można zmielić w maszynce do mielenia mięsa, zamiast kroić. Niektóre gospodynie zamiast ogórków kiszonych dodają kwaśne jabłko.

I.Z

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowkizkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

6 grudnia, godz. 11.00 i 13.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 10 zł

„Zamieszanie ze Świętami” - teatralny poranek bajkowy

6 grudnia, godz. 12.30, sala kościoła pw. Św. Łukasza, wstęp wolny

„Najpiękniejsze polskie kolędy, pastorałki i opowieści wigilijne” - spotkanie muzyczne dla dzieci

6 grudnia, godz. 12.30, sala kościoła pw. Bogurodzicy Maryi, wstęp wolny

„Idą święta” - spotkanie muzyczne dla dzieci

6 grudnia, godz. 16.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

Mikołajkowy pokaz akrobatyczny

7 grudnia, godz. 19.00, ostatnie piętro Art.Bem, wstęp wolny

„Finlandia - Koniec świata” - spotkanie z podróżnikami Maciejem Ratajowiczem i Rafałem Sieradzkim

10 grudnia, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„Podziemny krąg” - film w reżyserii Davida Finchera (1999)

12 grudnia, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 10 zł „3275 kg Orchestra” - koncert

13 grudnia, godz. 11.00 i 13.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 10 zł „Cudowna podróż” - teatralny poranek bajkowy

Zapowiedzi przedślubne

Mateusz Świetlik – kawaler z par. św. Floriana w Chamsku i Małgorzata Sękowska – panna z par. tutejszej;

INTENCJE MSZALNE

7 grudnia – poniedziałek:

6.30: śp. Józef Grodecki – 22 greg.;
 6.30: śp. Zygmunt Misztak, Wiesława i Jan Fijoł;
 6.30: śp. Kazimierz i Władysław;
 7.30: śp. Jacek Chmielewski – 15 greg.;
 7.30: dusze czyścicowe;
 18.00: śp. Wacław Wróblewski;

8 grudnia – wtorek:

6.30: dziękczynna w dniu imienin Marii z prośbą o dalsze Boże błog.
 i stałą opiekę Najświętszej Maryi Panny;
 6.30: śp. Jacek Chmielewski – 16 greg.;
 7.30: śp. Józef Grodecki – 23 greg.;
 18.00: śp. Danuta Jezierska – 18 r.śm. i jej rodzice;

9 grudnia – środa:

6.30: śp. Leokadia Skomial z okazji imienin;
 6.30: śp. Krystyna Stępień;
 7.30: śp. Jacek Chmielewski – 17 greg.;
 7.30: śp. Janina;
 18.00: Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy;

10 grudnia – czwartek:

6.30: śp. Jacek Chmielewski – 18 greg.;
 7.30: śp. Józef Grodecki – 25 greg.;
 18.00: śp. Kazimierz i Bogdan Łabęda;

11 grudnia – piątek:

6.30: śp. Kazimierz i Władysław;
 7.30: śp. Jacek Chmielewski – 19 greg.;
 7.30: dusze czyścicowe;
 18.00: śp. Józef Grodecki – 26 greg.;

12 grudnia – sobota:

6.30: śp. Józef Grodecki – 27 greg.;
 6.30: śp. Jacek Chmielewski – 20 greg.;
 7.30: śp. Marek Macioszek – 4 r.śm.;
 7.30: śp. Marianna Gądek – 38 r.śm.;
 7.30: śp. Mirosław Ogonowski – 1 r.śm.;
 18.00: śp. Lech, Jadwiga i Andrzej Antosik;

13 grudnia – niedziela:

7.00: śp. Jacek Chmielewski – 21 greg.;
 8.30: śp. Henryka Grzybowska – 11 r.śm.;
 10.00: śp. Eugeniusz Bobczuk;
 11.30: śp. Jan Tatara;
 13.00: w int. Parafian;
 16.00: śp. Józef Grodecki – 28 greg.;
 18.00: śp. Janina Gola;
 20.00: śp. Edward Kasperowicz – 10 r.śm.;

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Mariusz Bagiński

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Mariusz

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

Prezes – Barbara Tywonek

Opiekun – ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

wt. godz. 20.00 – ks. Konrad

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Mariusz Bagiński

Skauci Europy

Dziewczynki 8 – 12 lat: Aneta Kostro – tel. 502 214

006, kostro.aneta@gmail.com;

Dziewczynki 12 – 16 lat: Zofia Tranda – 695 091

304, zosia.tranda@gmail.com;

chłopcy 8-12 lat, Arkadiusz Włodarczyk:

arek_wlodarczyk@op.pl

Scholka dziecięca

śr. godz. 17.45, p. Joanna Kiełczewska-Włodarczyk

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Spotkania dla ojców

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

Niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 664-10-99; fax 665-26-26

dyżury:

poniedziałek - ks. proboszcz

wtorek, czwartek - ks. Mariusz

środa, piątek -ks. Konrad

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 665-19-71,

xjan@poczta.fm

ks. Mariusz Bagiński – wikariusz, tel. 666-52-63

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 666-52-64

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 666-52-65

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

II NIEDZIAŁA ADWENTU - 6.12.2015

1. Dziś, w drugą niedzielę Adwentu, obchodzimy **Dzień Solidarności z Kościołem na Wschodzie**. W ramach osobistego przygotowania się do spotkania ze Zbawicielem w święta Bożego Narodzenia i w dniu Jego powtórnego przyjścia na ziemię starajmy się wspierać modlitwą i ofiarą materialną naszych braci w wierze żyjących na Wschodzie. **Do puszek na filarach możemy wrzucić datki na pomoc Kościołowi na Wschodzie.**

2. Dziś Mszą św. o godz. 11³⁰ rozpoczniemy Rodzinne Świętowanie Niedzieli. Zapraszamy również na ostatnie w tym roku spotkanie muzyczne dla dzieci.

3. Również dziś o godz. 16⁰⁰ zebranie Kół Żywego Różańca.

4. We wtorek przypada **Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP.. Msze Święte w naszym kościele o godz. 6³⁰, 7³⁰ i 18⁰⁰. Zapraszamy na „Godzinę Łaski” na godz. 12⁰⁰.**

Tego dnia Ojciec św. Franciszek otwierając święte drzwi uroczystie zainauguruje Nadzwyczajny Rok Jubileuszowy Miłosierdzia.

5. Za tydzień, 13 grudnia rozpoczniemy rekolekcje adwentowe w naszej parafii.

6. Po prawej stronie po wyjściu z kaplicy, możemy nabyć poświęcone opłatki. Dochód ze sprzedaży przeznaczony

jest na budowę nowego kościoła. Można też nabyć pierniki – słodkie cegiełki na budowę kościoła, oraz lampiony, zestawy kolędowe, kropidła, wodę święconą, kalendarze, karty pocztowe, sianko na stół. Jednocześnie informujemy, że parafia nasza nie upoważniła nikogo do roznoszenia opłatków po domach.

7. Od jutra w kancelarii parafialnej można zapisywać dzieci do chrztu w okresie świątecznym.

8. Parafialna Caritas po każdej Mszy św. rozprowadza karteczki z nazwami produktów na świąteczną paczkę. Wylosowane produkty można składać do kosza przed ołtarzem MB Nieustającej Pomocy, oraz w siedzibie Caritasu. Rozprowadza też świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom. Jak zwykle liczymy na wasze zrozumienie i hojność.

9. Bóg zapłać mieszkańcom bloków przy ul. Kazubów 4, 6, 6A, 8, 8B, 10, ul. Łagowska 1, 3. za życzliwe przyjęcie nas podczas kolędy i ofiary złożone na budowę nowego kościoła.

10. W tym tygodniu mamy jeszcze wolne intencje mszalne.

11. Za tydzień ofiary składane na tace przeznaczone będą na budowę nowego kościoła.

OGŁOSZENIE

Wspólnota Caritas działająca przy naszej Parafii organizuje świąteczną pomoc dla potrzebujących. Po każdej Mszy św. będą rozprowadzane karteczki z nazwami produktów potrzebnych do przygotowania świątecznych paczek. Wylosowane produkty można składać do kosza przy obrazie MB Nieustającej Pomocy po każdej Mszy św. oraz w siedzibie Caritasu przy naszej Parafii, w ramach dyżurów: we wtorki od 17.00-19.00 i czwartki od 10.00-12.00. Parafialna Caritas rozprowadza też świece „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom” na stół wigilijny. Dochód z rozprowadzanych przed świętami świec przeznaczony jest na całoroczne dożywianie dzieci w szkołach i świetlicach, na pomoc edukacyjną oraz letni wypoczynek.

Sakrament chrztu świętego

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego...” (Mt 28, 19)

Do wspólnoty Kościoła, przez chrzest święty, zostały włączone dzieci:

Ada Bidas,
Szczeban Daniel Białoszyński,
Filip Sztukiewicz,
Witold Słowatycki.

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz

adres redakcji: redakcjaskala@gmail.com